

TARTU ÜLIKOOLI
MAJANDUSGEOGRAAFIA SEMINARI ÜLLITISED
PUBLICATIONES
SEMINARII UNIVERSITATIS TARTUENSIS OECONOMICO-GEOGRAPHICI

Nr. 6

EESTI LAADAD.

ENDEL GREPP

WITH ENGLISH SUMMARY:
FAIRS OF ESTONIA.

BY
ENDEL GREPP

ÄRATRÜKK „PÖLLUMAJANDUSETURUST“.
Reprinted from the „Põllumajandusturg“

TALLINNAS, 1934.

18235

Laadad Eesti rahvamajanduses.

Laatade läbikäik ja levik.

Järgnevas kirjutises kasutati omavalitsusasutiste poolt laatadelt kogutud andmeid. Et ühegi aasta kohta polnud neid küllaldaselt, täiendati 1930 a. andmeid 1929, 1931 ja 1932 a. andmetega. Nii saadi 1929—32 a. andmete koostamisel keskmine ühe aasta laatade läbikäik 69% laatade kohta. 31% laatadelt andmed puuduvad.

Järgnev tabel näitab arvestamata laatade % üksikute hooaegade järele.

Laatade arv üksikute sesoonide järele 1930 a.
Number of fairs according to seasons in 1930.

	Kevadlaadad (märts, aprill, mai). <i>Spring-fairs</i> (march, april, may).	Suvilaadad (juuni, juuli, august). <i>Summer-fairs</i> (june, july, august).	Sügislaadad (sept., okt., nov.). <i>Autumn-fairs</i> (sep., october, november).	Talvilaadad (detsember, jaanuar, febr.). <i>Winter-fairs</i> (december, january, february).	Kokku. <i>Total.</i>
Arvestatud laatade arv <i>General number of fairs reckoned</i>	172	61	225	90	548
Laatade üldarv <i>General number of fairs</i>	257	99	291	148	795
Arvestamata laatade % <i>% of unaccounted fairs</i>	33	38	23	39	31

Üksikute hooaegade laatade üldarvud suhtuvad nagu 32:12:37:19. Erinevad on arvestamata laatade osad — suurematel, sügis- ja kevadhooaegadel on arvestamata laatade % märgatavalt väiksem.

Laatadelt on andmeid ainult loomade läbikäikude kohta. Kuna loomad on laatade

suurimaiks kaubaartikleiks, siis vastavalt nende läbikäigu arvudele on laatade liigitamine küllalt põhjendatud. Hobuste ja veiste läbikäikude järele on laadad jagatud 4 liiki:

1) suurlaat	400 <	hobust, veist
2) kesklaat	200—400	„ „
3) väikelaat	100—200	„ „
4) pisilaat	<100	„ „

Eesti laatade koostise kohta annab ülevaate järgnev tabel:

Laatade koostis 1930 a.
Composition of fairs in 1930.

	Kevadl. <i>Spring-fairs</i>	Suvil. <i>Summer-fairs</i>	Sügisl. <i>Autumn-fairs</i>	Talvl. <i>Winter-fairs</i>	Kokku <i>Total</i>
Suurlaat <i>Large fairs</i>	2	3	12	6	23
Keskl. <i>Medlum-sized fairs</i>	17	9	36	5	67
Väikel. <i>Small fairs</i>	33	14	38	14	99
Pisil. <i>Tiny fairs</i>	120	35	139	65	359

Suur-, kesk-, väike- ja pisilaadad suhtuvad omavahel kui 4:12:18:66. Need andmed näitavad, kuivõrd suur on pisilaatade suhe võrreldes teistega. Veel parema ülevaate saame järgmisest tabelist.

Kevadlaatu võiks nimetada peamiselt hobustelaatadeks. Lähenev põllutöö hooaeg vajab suuremal arvul tööhobuseid. Kevadlaatade hobuste läbikäik on 36% kogu hobuste aasta läbikäigust. Hobuste kõrval on esikohal veel vasikad. Ka põrsaste läbikäik on võrdlemisi suur, kuid siiski väiksem sügislaatade omast.

1932. aasta
sügislaad
Keila alevils.

Autumn-fair
in townlet Keila
in 1932.

Loomade üldine läbikääk laatadel 1930. a. — Average number of animals sold at the fairs in 1930.

	Laatade arv Number of fairs	Hobused Horses	Lüpsilehmad Dairy cows	Lihaloomad Fatted-cattle		Vasikad Calves	Lambad Sheep	Pörsad Sucklings	Sead Pigs	
				pullid, härjad Bulls, Oxen	lehmad, mullikad Cows, Heifers				elus living	tapetult slaughtered
Kevadlaadad Spring-fairs . .	172	10 046	3 071	555	1 121	912	176	14 091	409	112
Suvilaadad Summer-fairs . .	61	2 868	2 716	989	1 742	233	486	6 268	518	161
Sügislaadad Autumn-fairs . .	225	7 595	9 950	3 875	6 576	229	6 286	25 120	902	215
Talvlaadad Winter-fairs . .	90	7 186	688	155	526	295	330	2 920	364	170
Kokku — Total	548	27 695	16 425	5 574	9 965	1 669	7 278	48 399	2 193	658
Suurlaadad Large fairs . .	23	8 162	3 126	1 149	2 820	130	1 011	6 371	512	21
Kesklaadad Medium-sized fairs	67	7 617	6 042	1 973	2 927	407	2 082	11 096	610	257
Väikelaadad Small fairs . .	99	6 559	3 219	1 496	2 284	381	1 254	9 179	502	193
Pisilaadad Tiny fairs . . .	358	5 357	4 038	956	1 934	751	2 931	21 753	569	169
Kokku — Total	548	27 695	16 425	5 574	9 965	1 669	7 278	48 399	2 193	658

Suvilaadad ei oma erilist ilmet. Neil on võrdlemisi ühtlane kõikide loomade läbikääk.

Sügislaatu võiks nimetada veiste- ja pörsaste laatadeks. Neilt käib läbi 64% veiste ja 52% pörsaste koguläbikäigust. Ka lammastega on sügislaadad esikohal. Lammaste läbikäigust laadastatakse sügisel 86%. Samuti sigade arv on sügisel ülekaalukam teistest hooaegadest.

Talvlaadad on omalt ilmet hobuselaadad, teiste loomade osatähtsus on minimaalne.

Üksikutest laadaliikidest omavad suurlaadad esikohal hobuste läbikäigust 30%-ga, kesk-, väike- ja pisilaadadel on vastavad suhtarvud 27:24:19. Veiste läbikäigu poolest esikohal on kesklaadad 35%, suur-, väike- ja pisilaadadel on vastavad %-arvud pea võrdsed (22:22:21). Väikelaadad omavad esikoha

Tartu turuvälil laadapäeval 1924. a. — The market place of Tartu on a „fair day“ in 1924.

vasikate, pörsaste ja lammaste laadastamisel. Nende kogu läbikäigust läheb väikelaatade kaudu 40—45%. Ülevaate ühe laada keskmisest läbikäigust annab järgmine tabel.

Ühe laada keskmine loomade läbikäik.
Average number of animals sold on one fair.

	Laatade arv	Hobused	Läpsi lehmad	Libaloomad		Vasikad	Lambad	Pörsad	Sead	
				pullid	härjad				elus	tape-tuit
Kevadlaadad . . .	172	58	18	3	6	5	1	82	3	0,5
Suvilaadad . . .	61	47	45	16	29	4	8	103	8	3
Sügislaadad . . .	225	34	44	17	29	1	28	111	4	1
Talvilaadad . . .	90	80	8	2	6	3	4	32	4	2
Suurlaadad . . .	23	355	136	50	123	6	44	277	22	1
Kesklaadad . . .	67	114	90	29	44	6	31	166	10	4
Väikelaadad . . .	99	66	33	15	23	4	13	93	5	2
Pisilaadad . . .	358	15	11	3	5	2	8	61	2	0,5
Aasta keskmine	—	51	30	10	18	3	13	88	4	1

Ühe laada keskmine loomade läbikäik oleb kõige enam laatade arvust ja loomade koostisest.

Keskmine hobuste läbikäik on kõige suurem talvlaadal. Talvel suhteliselt suur suurlaatade arv tõstab keskmist läbikäiku. Sama nähtus kordub ka suvilaatade juures. Ka siin on suhteliselt ülekaalukas suur- ja

kesklaatade osatähtsus. Seevastu sügisel rohke väikelaatade arv taandab sügislaatade keskmised suvilaatade tasemele.

Suur-, kesk-, väike- ja pisilaatade keskmine läbikäik annab üksikute laadaliikide kohta sisulised suhtarvud, mis on paremini võrreldavad kui laatade üldarvud. Ülalpool olid jaotatud laadad hobuste ja veiste läbikäigu järele 4 liiki. Nende liikide keskmine suurus ülal esitatud tabeli järele on:

suurlaat	664	hobust,	veist
kesklaat	277	„	„
väikelaat	137	„	„
pisilaat	34	„	„

Tarvilik on koos laatade keskmise suurusega anda pilt ka nende paikade levikust. Esmajoones peab märkimä, et tähtsamateks laadapaikadeks on linnad. Linnades peetakse kõigest 1/5 laadadest, kuid läbikäikude järele omavad nad palju suurema kaalu. Ümmarguselt on linna laatade hobuste läbikäik 70%, veiste läbikäik 25% ja pörsaste läbikäik 38% laatade loomade üldlähikäigust.

Kõigi linnade osatähtsus laatade paikade-na pole ühesugune. Tallinna ja Narva laadad ei oma nimetamisväärtset tähtsust. Suu-

rimaks laatade paigaks Eestis on Tartu. Aastane 8 laada läbikäik on ca 4.900 hobust, 2600 veist, 4500 pörsast ja 380 siga. Suuruselt järgmine paik on Viljandi, läbikäik ca 1300 hobust ja 1000 veist. Kolmandaks paigaks on Rakvere, läbikäik ca 1800 hobust ja 400 veist. Suuruselt järgnevad Kuresaare eriti suure veiste läbikäiguga, Paide ja Pärnu suure hobuste läbikäiguga. Kõik teised linnad on väiksemate arvudega. Silmapaistvad on veel Tapa ja Haapsalu laadad rohke pörsaste läbikäigu poolest.

Alevitest esikohal on Elva ca 750 hobuse ja 600 veise läbikäiguga.

Linnade suurem osatähtsus on tingitud sellest, et linnades peetakse tihedamalt laatu. Maal on ühel paigal laatade pidamine harvem. Maa laadad langevad muide Mihkli, Mardi, Jaani j. t. päevade ümbrusse. Olevatel andmetel tähtsamateks maa laadapaikadeks on Helme, Audru, Karksi, Abja ja Rogosi, kus peetud laadad olid suurlaadad.

Laatade raioonid. Jälgides suurja kesklaatade paikade levikut ning laatade pidamise aega, torkavad silma piirkonnad või rajoonid, kuhu on koondunud suuremad maa laadad. Neis piirkondades paistab olevat laadapaikade vahelduvus hooajuti. Eraldatavaid rajooni on 5. Need kõik asuvad linnadest võimalikult eemal.

1. rajoon asub Tartust põhjapool ja haa-

raks Pataste, Saare, Maarja-Magdaleena ja Pala laadad.

2. rajoon asub Tartust lõunapool ja sinna kuuluvad: Valguta, Sangaste, Ahja, Antsla, Põlva, Mooste, Valgjärve, Kanepi, Puka ja Kirepi laadad. Muidugi peetakse rajoonide piirkonnas ka teistel paikadel laatu, kuid need on käibelt väikemad ja nende loendamiseks puudub ruum.

3. rajoon asub lõuna Võrumaal, sinna kuuluvad Rogosi, Sänna, Vastseliina laadad. Eriti suur on siin rajoonis lammaste läbikäik.

4. rajoon on lõuna Pärnu- ja Viljandimaal, osalt ka Valgamaal, siia kuuluvad tähtsamate paikadena Helme, Abja, Karksi ja Kilingi-Nõmme laadad.

5. rajoon asub Harju-, Lääne- ja Pärnumaade piiril. Siia kuuluvad tähtsamate paikadena Märjamaa, Juuru, Rapla, Lelle, Järvakandi, Risti ja Kasepere laadad. Nagu juba enne tähendatud, on ainult loetletud piirkondades asuvad suuremad laadad.

Laatade käibe väärtus. Laatade käibe väärtuse arvestamisel tuli täiendada arvestatud laatu arvestamata osa võrra. Arvestamata osa kalkuleeriti juurde hooegade kaupa eraldi laatade arvu alusel. Saadud andmed näitavad keskmist ühe aasta kalkuleeritud loomade käivet. Neid andmeid korrutades keskmiste laadahindadega saime käibe väärtused. Järgnev tabel annab sellest üksikasjalise ülevaate.

Laatade loomade üldine läbikäik väärtuse järele. — Total value of animals sold on fairs.

	Hobused Horses	Lüpsilehmad Dairy cows	Lihaloomad Fatted-cattle		Vasikad Calves	Lambad Sheep	Pörsad Sucklings	Sead Pigs		Kokku Total
			pullid Bulls Oxen	lehmad Cows Heifers				elusad Living	tapetud Slaughtered	
Aastane laatade käive (1929.—32. a. andmeil) ühes juurede kalkuleeritud osaga Computed average of sales for 1930	37.103	21.623	7.317	13.109	2.238	9.472	63.854	2.923	884	
Keskmine hind (Kr.) Average price (Kr.)										
1929	136	88	128	73	13,8	13,5	16	55	92	
1930	126	82	11	67	11,9	13,5	16,4	40	70	
1931	96	57	80	36	8,1	9,9	7,4	25	43	
1932	75	37	49	18	4,3	6	6	19	33	
1933	75	35	48	18	5	7	8	25,5	45	
Väärtus (1.000 Kr.) Value (in Kr.)										
1929	5.046	1.903	937	957	31	128	1.022	161	81	10.266
1930	4.675	1.773	812	878	27	128	1.047	117	62	9.519
1931	3.562	1.233	585	472	18	94	473	73	38	6.548
1932	2.783	800	359	236	10	57	383	56	29	4.713
1933	2.783	757	351	236	11	66	511	75	40	4.830

Väärtuse järele esikohal on hobused. Neile järgnevad lüpsilehmad, lihloomad, põrsad jt. Laatade loomade läbikäigu koguväärtus oli 1929 a. 10,3 milj. kr., 1930 — 9,5 milj. kr., 1933 a. aga madalate hindade tõttu ainult 4,8 milj. kr. Muude kaupade läbikäigu kohta puuduvad igasugused andmed. Tõenäoliselt on aga muude kaupade läbikäik väiksem loomade läbikäigust või ligikaudu võrdne sellega.

Laatade tähtsus rahvamajanduses. Laatade rahvamajandusliku osatähtsuse selgitamisel võrdleksime esmajoones laatade läbikäigu vahetult loomade üldarvu ning tapamajades tapetud loomade arvuga. Hobuste üldarvust liigub laatade kaudu ca 18%, veiste üldarvust ca 6%, lammaste üldarvust ca 2% ja sigade üldarvust ca 1,2%. Kõige suurem on hobuste arvu liikumine. Neis arvudes kajastub ühelt poolt karja remont ning teiselt poolt lihloomade ning sigade käibe võrdluses tapamajade läbikäikudega loomade turustamise organisatsioon. Laatade lihloomade käive võrdub 43% tapamajades tapetud veiste läbikäigule. Ei saa väita, et kõik laadastatud lihloomad rändaksid tapamajade kaudu turule, kuid ligikaudselt võime öelda, et $\frac{1}{3}$ tapamajades tapetud loomadest on käinud kindlasti seda teed. Kuna kokkuostu teostavad lihunikud ja vaheltkauplejad, siis on laadad osalt ka suurmüügi paikadeks. Vasikate, lammaste ja sigade käibe suhted tapamajas tapetud loomade vastavate arvudega on minimaalselt väikesed, mispärast laadad nende loomade turustamisel on väga väikese tähtsusega. Väga olulised on laadad põrsaste turustamisel. Põrsad lähevad peamiselt eluloomadena

uutesse majapidamistesse. Väga suur tähtsus on laatadel hobuste kaubanduses.

Eelpool nägime linnu tähtsamate laada-paikadena. Linnade laadad on peamiselt hobuste laadad. Selle kõrval on ka põrsaste läbikäik rohke. Maalaadad on kaalukalt veiste laadad. Põhjusena tundub veiste raskendatud transport. Võrreldes linnade laatadega on maalaatade keskmine käive ca 3 korda väiksem. Enamik maalaatu on seetõttu ainult lokaalse tähtsusega ja väga väikese tõmbe-raadiusega. Iseloomulik on, et linnade ümbruskonnas alla 30 km suuremaid laatu pole, arvatud välja üksikud erandid. Kaugemal tekivad, nagu nägime, uued laatade piirkonnad. Laatade — eriti maa-laatade paikade arvu vähendamine tõtaks laada keskmist läbikäiku ja organiseeriks rohkem pakkumist ja nõudmist, mis oleks eelduseks soodsamale hindade kujunemisele. Ka võimaldaks suurem laat ostjale suuremaid valiku võimalusi.

Laadad, kui pinnavallised turud, on sel kujul pärit minevikust ja moodsal rahvamajandusajajärgul vananenud majandusvormid. Mujal, näit. Inglises ja U. S. A. on need arenenud loomade oksjoniteks. Ka Tallinna alalisel looma-turul on sellesuunaline arendamine. Laatadel on suur sotsiaalne tähtsus eriti maaühiskonnas. Laat on sageli lepingute ja tutvuste sõlmimise kohaks, kuid karjamajandusesaaduste turustamisel laatade rahvamajanduslik osatähtsus järjest langeb, transportolude paranemine ja turustamise organisatsiooni muutumine lülitab laadad järjest enam rahvamajanduse ringvoolust välja ning nende ülesandeks jääb peamiselt elusloomade kohalik piiratud müük ja ost.

Fairs of Estonia.

General Features of Fairs. Under fairs are meant markets kept for a limited time at certain places. While ordinary markets consist of business enterprises which, in regard to grounds and premisses, may be classified as fixed, free, i. e., having movable stalls and equipment, and traveling, those of fairs are ordinarily free and traveling.

Most of the articles traded in at fairs are produced by the sellers themselves. In general, however, fairs are reserved as trading places for animals, like horses, cattle and pigs. In comparison, the buying and selling of industrial products is of much less importance. Another noteworthy characteristic of fairs are their recreational and amusement enterprises and activities.

In 1930 there were registered 847 fairs in Estonia, out of which number 52 fairs were not held. Consequently, in 1930 there were held in Estonia 795 fairs. Out of this total 159, i. e., 20 per. cent were held in towns. During the same year the number of fair-grounds was 293, of which 17 were in towns and 276 in the country. The number of fairs held per month is given on the arithmogramme on page 13, which, at the same time, discloses the seasonal tendency of fairs. As seen from the arithmogramme, there is a marked seasonal activity, September and October of the fall months being the most active. Next, in regard to frequency of fairs held, come the spring months of March, April and May. The smallest number of fairs is held during July and August.

The data, used in the present article, was collected and supplied by different institutions of provincial governments. Due to the

incompleteness of data for any one full year, the information for 1930, as given in table appearing on page 13, was supplemented by that for 1929 and 1931, but, only in case of fairs held in 1930 for which no data was available. On page 17, data for 1932 was used in addition. By this arrangement, an average turnover for 69 per. cent of fairs held during 1929—1932 was gained. There was no data available for 31 per. cent of fairs held during that period.

Fairs and their Importance in National Economy. To ascertain the amount of business done at fairs is very difficult. Records obtained cover only the trading in animals. As has been previously indicated, animals form the most important group of commodities sold and purchased at any fair. Accordingly, taking the average number of sales of horses and cattle as a rational base, we can classify fairs into four following classes:

- 1) large fairs, turnover of horses and cattle 400 or more;
- 2) medium-sized fairs, turnover of horses and cattle 200—400;
- 3) small fairs, turnover of horses and cattle 100—200;
- 4) tiny fairs, turnover of horses and cattle 100 or less.

The ratio of large, medium-sized, small and tiny fairs is 4:12:18:66. A survey of constituent parts of fairs appears on page 17.

A survey of the general average number of sales of animals according to seasons appears on page 17.

At spring-fairs the trading in horses predominates. Out of the total number of sales contracted in these animals, 36 per. cent

are done at spring-fairs. Calves come next in importance. The average number of sales of sucklings, though comparatively large, is smaller than that at autumn-fairs. At summer-fairs the average number of sales of all animals is about the same. At autumn-fairs cattle and sucklings constitute a predominant portion of sales. Out of the total, 64 per. cent of cattle and 52 per. cent of sucklings are sold at these fairs. The percentage of sheep sold at autumn-fairs is 86 per. cent. The average number of pigs sold is also largest at that time. Winter-fairs may be also considered as horse-fairs; the importance of other animals being minimum.

Large fairs rank first in respect to the average number of horses sold. Medium-sized fairs are important as cattle-fairs, while the greatest number of sales of calves, sucklings and sheep takes place at small fairs, constituting 40—45 per. cent of the total sales. Table on page 18, gives a survey of an average turnover of one fair. The average number of horses and heads of cattle at different fairs is:

large fairs	664	horses, cattle;
medium-sized fairs	227	„ „
small fairs	137	„ „
tiny fairs	34	„ „

In the importance of fair-places towns rank first. Though only $\frac{1}{5}$ out of the total number of fairs are held in towns, the turnover for horses at these fairs is 70 per. cent, for cattle — 25 per. cent and for sucklings — 38 per. cent.

Tartu comes first in importance with approximately 4,900 horses and 2,600 heads of cattle. Next come Viljandi, Rakvere, Kuressaare, Paide, etc.

Following the spreading of fair-places of large and medium-sized fairs, and the frequency at which these fairs are held, one cannot fail to notice certain districts. Larger country-fairs belong to these districts. There are 5 districts, all comparatively far from towns.

Table on page 20 gives the value of total sales for different animals. As seen from it, the value of horses sold is the largest; next to horses come dairy-cows, fatted-cattle, sucklings, etc., respectively. In 1929 the total value of sales of all animals

was 10.3 million kronas, in 1930 — 9.5 million kronas and in 1933 — 4.8 million kronas.

In order to get a clear picture of the importance of fairs in national economy, the total number of animals sold at fairs must be compared with the total number of animals in Estonia as well as with the total number of animals passed through slaughter-houses. Of the total number of horses approximately 18 per. cent pass through fairs, of the total number of cattle — approximately 6 per. cent, of the total number of sheep — approximately 2 per. cent, and of the total number of pigs — approximately 1.2 per. cent.

The number of heads of fatted-cattle sold at fairs is equal to 43 per. cent of the total number passed through slaughter-houses. Though it would be wrong to presume that all fatted-cattle finally reach markets through slaughter-houses, we may venture to say that $\frac{1}{3}$ of all cattle slaughtered at slaughter-houses have surely moved through fairs. As a large part of buying at fairs is done by butchers and jobbers, fairs may be considered not only as retail, but as wholesale buying-places. Comparing the number of calves, pigs and sheep slaughtered at slaughter-houses with that sold at fairs, we may conclude that in the marketing of those animals fairs are of comparatively little importance.

Both town and country-fairs play an important part in the horse trade.

The importance of town-fairs was brought out above. The comparative importance of country-fairs is approximately 3 times less. The greatest number of country-fairs have, therefore, only local importance and a much smaller „drawing-radius.“

Fairs in their present form are an inheritance of the past. By their nature as free and temporary markets they are antiquated for modern economic life. But as meeting and amusement places, fairs have a great importance in the social life of the country. In some other countries like England and U. S. A. fairs have developed into auction places for the sale of animals. The importance of fairs in the marketing of dairy-products is also constantly falling off, due to the development of better means of transportation and marketing organizations.

Fairs, thus cut off from the economic life of the nation, will probably remain as local trading-places for live stock.

Development of Fairs from 1830—1930. A general survey of the development of fairs in regard to their number, places and days held during the last 100 years is given in the first table on page 5. Totals include both town and country fairs. It appears from the study that the number of fairs, fair-places and fair-days is constantly increasing, with the exception of a little decrease in the first decade of the present century. From 1830 to 1890 this increase is rather slow, only an average of 1.5 fairs, 0.8 fair-places and 33 fair-days annually. From 1890—1900 the rate of increase rises to 12 fairs, 17 fair-places and 20 fair-days yearly. To ascertain the reason for such a sudden rise is difficult without a more thorough investigation, but apparently it coincides with the period of construction of railways. The period from 1900—1909 witnessed another decline in the development of fairs, but from that time onward, there was a marked rise. From 1920—1930 the increase is about 48 fairs, 12 fair-places and 49 fair-days annually.

Dividing the development of fairs into four different periods, as is done in the second table on page 5, we can determine the structural changes of fairs that took place. During the first period, i. e., from 1830—1890 the number of fair-days increased more quickly, which shows that the duration of fairs lengthened. As the number of fair-places did not grow to the same extent, we may infer that in 1890 more fairs were held at each fair-place and for a longer time than in 1830. During the following 10 years there was a lively organization of new fairs. The duration of fairs was shorter, and during the following periods the time was cut down still more. The exploitation of fair-grounds, as far as the holding of fairs is concerned, was

thereby augmented. The opening of new fair-grounds is represented on page 6, figures 1—4; while data covering fairs and fair-places in different districts are given in the first table on page 7. The second table on page 7 shows the average duration of fairs (in days) in general and the average number and duration (in days) of fairs held in certain places. This table discloses the fact that while the average duration of fairs is shortened, the average number of fairs held at a certain place increases. In the '70es of the last century about 2 fairs were held in each fair-place yearly. In 1930 this average number has grown to 2¼. But as fairs become more frequent, they also become more identical with stationary or ordinary markets. The second table on pg. 8 gives the number of fair-days according to different months. As the articles sold at fairs are mostly agricultural products which are marketed at the end of the agricultural season, namely in autumn, of course, September and October are the liveliest months for fairs. Next come winter and spring seasons. The next season was in former years the months of January and February, but now it is March and April when several kinds of products manufactured at home during the winter, e. g., flax and cloth, products of the timber-industry and in addition to them some of the agricultural products preserved during the winter are marketed. In the last decades a tendency to hold fairs throughout the year is clearly noticeable.

The table on page 10 gives a survey of fairs held in towns. In general towns have lost their importance in regard to the number of fairs, fair-places and fair-days to those fairs which have moved into the country. But the average duration of fairs is longer in towns than in the country, e. g., in 1930 in towns it was 1.6 days, in the country — 1.2 days.

A

7721

i37228